

Ryhmä: 5

FCI:n numero: 276
Hyväksytty: FCI 21.10.2009
Kennelliitto 3.12.2009

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

POHJANPYSTYKORVA
(NORRBOTTENSPETS)
Alkuperämaa: Ruotsi

1/4

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

KÄYTTÖTARKOITUS:

Metsästyskoira.

FCI:N LUOKITUS:

Ryhmä 5 pystykorvat ja alkukantaiset tyypit, alaryhmä 2 pohjoiset metsästyskoirat; Käyttökoetulos vaaditaan.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Pohjanpystykorva polveutuu luultavasti pienistä laikatyypisistä pystykorvista, joita Pohjoiskalotin metsästäjäväestöllä oli jo esihistoriallisena aikana. Tämä pieni metsästyspystykorvarotu on ollut olemassa vuosituhansien ajan. Luonnonvalinta on pitänyt sen hengissä, joten vain vahvimilla on ollut mahdollisuus säilyä hengissä. Karuilla pohjoiskalotin alueilla metsästys oli välttämätöntä, sillä se takasi sekä ravinnon että turkisten saannin. Soopeleiden, näätien ja kärppien kallisarvoiset turkikset olivat ainoa maksuväline vuosisatojen ajan. Kun turkisten hinnat romahtivat toisen maailmansodan jälkeen, katosi myös kiinnostus pohjanpystykorvaan. Rotu katosi ja sitä ei rekisteröity moniin vuosiin ja siksi Ruotsin kennelliitto poisti sen rekisteristä. Mutta vain vuosikymmen myöhemmin kävi ilmi, että joitakin hyvin rotutyypillisiä yksilöitä oli edelleen olemassa seura- ja vahtikoirina pohjoiskalotin sisäosien pienillä maatiloilla. Muutaman henkilön antaumuksellisen työn tuloksena tämä vanhantyyppinen metsästyspystykorva säilyi. Vuonna 1967 Ruotsin kennelliitto otti rodun uudelleen rekisteriinsä ja laadittiin uusi rotumääritelmä.

YLEISVAIKUTELMA: Pohjanpystykorva on pieni ja hieman korkeuttaan piempi, tasapainoinen ja jäntevä koira, jolla on hyvin kehittyneet lihakset.

Valpas ja pää on ryhdikkäästi pystyssä. Olemukseltaan peloton ja hyvin ketterä. Sukupuolileima on selvä.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Metsästyskoirana rodun tulee olla tarkkaavainen ja peloton. Se on innokas, eloisa, ystävällinen ja itsevarma. Vaikka rotua käytetään etupäässä metsäkanalintujen (metso ja teeri) metsästykseseen. Siitä on myös turkisriistan metsästykseseen ja se pystyy pysäyttämään hirven.

PÄÄ: Voimakas, kuiva ja hienopiirteinen, edestä ja sivulta katsottuna kapenee tasaisesti kuonoa kohti.

KALLO-OSA:

Kallo: Suhteellisen leveä. Otsa on hieman kaareutunut ja päälaki melko tasainen.

Otsapenger: Vain hieman erottuva.

KUONO-OSA:

Kirsu: Musta.

Kuono: Kuonon pituus on puolet pään kokonaispituudesta, tai hieman lyhyempi. Kuono kapenee selvästi kärkeä kohti, mutta ei saa olla suippo ja terävä.

Huulet: Ohuet ja tiiviisti sulkeutuvat.

Posket: Poskikaaret ovat selvästi havaittavat.

Leuat / Hampaat / Purenta: Leuat ja hampaat ovat hyvin kehittyneet. Leikkaava purenta.

Silmät: Keskikokoiset, mantelinmuotoiset ja hieman vinoasentoiset. Silmät ovat kirkkaat ja väriltään tummanruskeat. Ilme on rauhallinen ja tarkkaavainen.

Korvat: Korkealle kiinnittyneet ja pystyt, hieman keskikokoa suuremmat, jäykät. Korvien kärki on hieman pyöristynyt.

KAULA: Keskipitkä, suhteessa runkoon, kuiva, lihaksikas ja hyväryhtinen. Niskalinja on hieman kaareva.

RUNKO:

Säkä: Erottuva.

Selkä: Lyhyt, tasainen, voimakas, lihaksikas ja joustava.

Lanne: Lyhyt ja leveä.

Lantio: Keskipitkä, leveä ja hieman viisto. Lihaksisto on hyvin kehittynyt ja kiinteä.

Rintakehä: Rinta on suhteellisen syvä, noin puolet säkäkorkeudesta, suhteellisen pitkä ja edestä katsottuna soikea ja leveydeltään normaali. Takimmaiset kylkiluut ovat hyvin kehittyneet. Eturinta on hyvin kehittynyt ja selvästi erottuva.

Alalinja ja vatsa: Rintakehän syvin kohta ulottuu sivulta katsottuna kyynärpäiden tasalle tai heti niiden alapuolelle. Rintakehän alaosa liittyy sulavasti vatsalinjaan, joka on vain kohtuullisesti kohoava.

HÄNTÄ: Melko ylös kiinnittynyt ja asenoltaan korkeakaarinen. Häntä on löysästi kiertynyt ja hännänpää koskettaa reittä. Suoristettu häntä ei saa ulottua kintereen alapuolelle.

RAAJAT

ETURAAJAT: Eturaajat ovat edestä katsottuna suorat ja yhdensuuntaiset, eivät liian lähellä eivätkä liian kaukana toisistaan.

Lavat: Lapaluut ovat pitkät, leveät ja lihaksikkaat. Säkä on selvästi erottuva. Lavat ovat tiiviisti rintakehän myötäiset ja viistot.

Olkavarret: Olkavarset ja lapaluut ovat yhtä pitkät ja muodostavat keskenään selvän kulman. Olkavarret ovat hyvin kehittyneet ja tiiviisti rintakehän myötäiset, silti vapaasti liikkuvat.

Kyynärpäät: Eivät ulos- eivätkä sisäänpäin kiertyneet.

Kyynärvarret: Suorat ja vahvaluiset. Lihaksisto on kuiva ja jäntevä.

Välikämmenet: Voimakkaat, sivusta katsottuna hieman viistot.

Etukäpälät: Pienet, vahvat, suoraan eteenpäin suuntautuneet ja tiiviit. Varpaat hyvin kaareutuneet. Päkiät ovat hyvin kehittyneet ja kimmoiset.

TAKARAAJAT: Takaraajat ovat takaa katsottuna yhdensuuntaiset.

Reidet: Suhteellisen pitkät, muodostavat lähes suoran kulman lonkkaluun kanssa. Voimakaslihaksiset.

Polvet: Voimakkaat ja selvästi kulmautuneet.

Sääret: Sääri- ja reisiluu muodostavat selvästi erottuvan kulman.

Kintereet: Voimakkaat.

Välijalat: Kuivat, joustavat ja melko pitkät.

Takakäpälät: Kuten etukäpälät.

LIIKKEET: Tasapainoiset, sujuvat ja maatavoittavat. Selkälinja pysyy kiinteänä. Liikkeet ovat yhdensuuntaiset edestä ja takaa katsottuna.

KARVAPEITE:

Karva: Kaksinkertainen karvapeite. Aluskarva on hienolaatuista ja tiivistä, peitinkarva kovaa, lyhyttä ja suoraa. Peitinkarva on melko rungonmyötäistä ja eripituista rungon eri osissa. Lyhyttä se on kuononselässä, pääläella, korvissa ja raajojen etupuolella, pisintä kaulassa, reisien takaosassa ja hännän alapuolella.

VÄRI: Puhtaanvalkoinen, jossa aina selvästi erottuneet ja hyvin jakautuneet laikut. Laikkujen ihannevärit ovat kaikki punaisen ja keltaisen sävyt. Rungon laikkujen tulee olla melko suuria. Väriä tulee olla pään molemmilla puolilla sekä korvissa. Mustan, beigen (fawn) tai sudenväriin erisävyiset laikut sallitaan, mutta ihanneväreihin on aina pyrittävä.

KOKO JA PAINO:

Säkäkorkeus: Ihannesäkäkorkeus on uroksilla 45 cm ja nartuilla 42 cm. Sallittu poikkeama ± 2 cm.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin sekä kykyyn toimia perinteisessä käyttötarkoituksessa.

VAKAVAT VIRHEET:

- Lihanväriäinen tai maksanuskea kirsu
- Muiden kuin P1-hampaiden puuttuminen
- Punaruskeat merkit (tan-merkit)
- Pilkullisuus

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- Vihaisuus tai liiallinen arkuus
- Töpöhäntä

Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen ovat hylkääviä virheitä.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittyntä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.